

øgelse af Grænsegendarmeriet, som agtes stillet af Finansministeren. Efter dette Forslag skulde Grænsegendarmeriet udvides med 2 Kaptajner, 15 Grænsevagtmestre af 1ste Grad, 14 af 2den Grad og 169 Grænseovergendarmer af 1ste og 2den Grad samt Grænsegendarmer, i alt en Udvidelse af Korpset paa 200 Mand.

Rent bortset fra, at dette Forslag ikke er forelagt for Rigsdagen paa det Tidspunkt, da nærværende Betænkning er indkaldt, kan det paa ingen Maade indrømmes, at Ændringen til § 8 afhjælper den Mangel paa Befalingsmænd, der isjñefaldende er til Stede. Mindretallet vil ikke paa Forhaand stille sig afvisende til en Drøftelse af en Udvidelse af Grænsegendarmeriet med en Samvirken med Hæren for Øje, men et saadant Samarbejde maatte kræve en bestemt udarbejdet Plan, som ganske savnes i Forslaget. Man kan ikke ved en ekstraordinær Indkaldelse under alvorlige Forhold uden videre flytte Grænsegendarmer over som Befalingsmænd for militære Afdelinger, hvis Mandskabs Uddannelse og Arbejdsmetoder de savner det fornødne intime Kendskab til.

Under denne Omtale af Befalingsmandsspørgsmaalet ønsker Mindretallet at fremsætte følgende Bemærkning til den i Flertalsbetænkningen anstillede Sammenligning mellem Mandskabsstyrkerne i nærværende Lovforslag og i fhv. Forsvarsminister Brorsens.

Man kan ikke stille Tallene op til Sammenligning paa den Maade, Flertallet gør. Det afgørende er Befalingsmændenes Antal i Forhold til de udrykkende Afdelinger og Stabe. Nærværende Lovforslag har 20 Underafdelinger (svarende til Batailloner), Brorsens Forslag opstillede 32 Batailloner. Forholdet her er som 1 til 1,6, mens Flertallet gennem sin Opstilling $\left(\frac{16\ 000}{84\ 000}\right)$ kommer til Forholdet 1 til 5,25. Desuden stod der i Brorsens Forslag til Raadighed ved ekstraordinære Indkaldelser mellem 2 000 og 3 000 værnepligtige Officerer, et Befalingsmandskontingent, hvortil intet tilsva-

rende haves i det her foreliggende Lovforslag.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 9 tilsigter at løse Spørgsmaalet om Læge- og Sanitetskorpsset gennem en almindelig Aftale med Lægeforeningen, Sygeplejeorganisationerne og Sygehusenes Ledelse, saaledes at disse paatager sig at være til Raadighed i Tilfælde af ekstraordinær Indkaldelse. Dette vilde efter Mindretallets Opfattelse blive en meget dyr Ordning — betydelig dyrere end et militært organiseret Korps — og desuden en meget utilfredsstillende Ordning. De Læger, der skal bruges til Tjeneste i Felten under alvorlige Forhold, maa fra Fredstid være fortrolige med Sanitetspersonalets Uddannelse, Organisation og Udstyr. De maa kende Korpsets Organisation, Afdelinger og Stabe. Et Sanitetskorps, der kan komme til at staa sin Prøve i Situationer, hvor mange Menneskeliv staar paa Spil, kan ikke improviseres. Det maa være indøvet og organiseret paa Forhaand.

I Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til § 44 stilles der 4,5 Mill. Kr. til Raadighed for Vagtkorpset og 5 Mill. Kr. for Statsmarinen til Anskaffelse af Materiel, men der savnes saavel i Forslaget som i Flertallets Betænkning fornøden Angivelse af, hvilken Anvendelse disse Beløb skal have.

Efter deres Beskaffenhed kan de af Forsvarsministeren stillede Ændringsforslag ikke have nogen Indflydelse paa den Stilling, Mindretallet maa indtage til det foreliggende Lovforslag. Mindretallet indstiller det til *Forkastelse*.

Et andet Mindretal (Ole Bjørn Kraft og Parkov) udtaler følgende:

I den af Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Afrustning den 7. April 1925 afgivne Beretning (Tillæg B. 1924—25 Sp. 2545 og følgende) udtaler det konservative Mindretal, at Forslagene — efter at det oprindelige Afrustningsforslag var blevet ændret til væsentlig samme Indhold som de nu til Behandling værende Forslag — ikke alene var militært værdis-